

Ensikertalaisen tunnelmia BPW Euroopan konferenssista Galwayssa

Konferenssiin lähtiessäni ajattelin, että tapahtuma olisi muodollinen ja ”jäykkä”, mutta mitä vielä, konferenssi oli kaiken kaikkiaan leppoisa ja kaikin puolin hieno kokemus. Sääkin suosi meitä osanottajia.

Viralliset osuudet menivät jouheasti ja irlantilaisten musiikki- ja tanssiesitykset olivat loistavia. Gaala ja Farewell party olivat myös kokemuksen arvoisia, joskin jälkimmäisen juhlan buffet illallisen järjestelyt olivat hieman sekavat. Mutta ruoka kuitenkin oli hyvää ja voittihan Suomen miehet jääkiekon maailman mestaruuden samaisena iltana, niin että juhlan aihetta meillä oli tuplasti.

Workshop tarjonta oli mielestäni varsin monipuolinen, mutta itseäni kiinnostavat esitykset olivat harmittavasti samaan aikaan. Olen kuitenkin varsin tyytyväinen niihin workshoppeihin, joihin osallistuin. Puhujat olivat asiantuntijoita ja osallistujamäärä ko. esityksiin oli sopiva eli osallistujien jakautuminen eri workshoppeihin oli onnistunut.

Esitysten ja tapahtumien esittelyn myötä minulle konkretisoitui BPW-järjestön mahdollisuus edistää naisten asemaa ja tasa-arvoa. Lisäksi kansainvälinen tapahtuma on aina verkostoitumisen mahdollisuus ja myös vieraan kielen taidon kehittämistä. Yhteishenki näkyi osanottajien kesken, liian muodollisia ei oltu.

Tämä konferenssin tunnelma kannattaa ehdottomasti kokea toisenkin kerran. Ensikertalaiselle oli helppoa tulla mukaan, koska Suomesta oli paljon osallistujia, jotka olivat aikaisemmin olleet vastaavassa tapahtumassa, joten oppaita oli monta.

Mieleeni jäi erityisesti Anu Viksin ja Conny Montaguen esityksestä yksi slide:

”It took me quite a long time to develop a voice, and now that I have it, I am not going to be silent”
- Madelene Albright

Aurinkoisin kesäterveisin,

Sirpa